

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 32.

Fjerde Sessions anden Samling.

24de Møde.

Mandagen den 18de Juli.

(Forts.)

Krabbe: Jeg maa dog tillade mig at modsfige den høitærede Indenrigsminister, naar han yttrede, at det, hvorfør han især havde imod Loven, var den Bestemmelse, at al embedsmæssig Virksomhed er udelukket i Sogneforstanderskaberne, og at den almindelige Valgret er bibeholdt overensstemmende med Grundloven. (Indenrigsministeren: Nei, ikke overensstemmende med Grundloven!). Det forekom mig, at den høitærede Indenrigsminister bemærkede, at den almindelige Valgret var bibeholdt. (Indenrigsministeren: Jeg sagde, at den var tagen af Grundloven, men med en stor Forandring, idet nemlig 30 Mars-Alderen var nedsat til 25 Mars-Alderen!). Hvad den første Yttring angaaer, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at i de allervigtigste Sager, navnlig Skole- og Fattigsager, beholder Sognepræsten den samme Virksomhed, som han hidtil har havt, og den almindelige Valgret er dog kun bibeholdt i en meget indskrænket Grad, idet det kun er den mindre Halvdeel af Sogneforstanderskabets Medlemmer, der vælges efter den almindelige Valgrets Princip, men derimod den større Halvdeel paa en ganske anden Maade. Jeg beklager meget, at den høitagede Minister saa bestemt har udtalt, at han vilde træde ud af Ministeriet, dersom denne Lov skulde gaae igjennem; men jeg kan virkelig efter min Overbeviisning ikke Andet end stemme for Loven, fordi jeg finder, at den vil være et Fremstrid til det Bedre. Og jeg har, navnlig efter hvad den meget ærede 2den Landstthingsmand for 11te Kreds (Schulin) saa bestemt yttrede forleden Dag, paany taget denne

Sag under Overveielse, fordi jeg virkelig ved denne Udtalelse blev bange for mig selv, saaledes som jeg hidtil havde stemt i Sagen; imidlertid er denne Betænkelighed nu forsvunden, da den ærede Landstthingsmand idag har erklæret, at han ikke meente, hvad han havde sagt. Jeg kan nu med en anden æret Landstthingsmand heller ikke troe, at Ministeriet i dets Heelhed skulde enten fraraade Hs. Majestæt at sanctionere denne Lov eller, hvis den blev sanctioneret af Hs. Majestæt Kongen, da fratæde; thi Loven er fremlagt af det nuværende Ministerium med Undtagelse af den høitagede Indenrigsminister, og det forekommer dog virkelig heller ikke mig, at de Forandringer, der ere stete, ere af en saadan Betydning, at Ministeriet skulde fratæde; thi, hvis det var Tilfældet, kan jeg ikke nægte, at man kunde fristes til at betragte det, som om Løven i saa Fald var fremlagt for Thingene paa Skromt.

Bjerring: Saavel i dette Landstthingsmøde som i det sidst opløste Landstthing hørte jeg til dem, som have stemt for Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger. Jeg har ingenlunde gjort det, fordi jeg derved troede at kunne skyde nogetsomhelst Slags Breshje enten i Communalforfatningen eller nogetsomhelst andet Sted, men udelukkende af to Grunde. Den første Grund er den, at det fra alle Sider saa ofte er blevet gjentaget, at der hele Landet rundt føles en gjennemgaaende Trang til en Forandring af Communalforfatningen, og den anden er den, at jeg har en saa dyb Høitæelse for den særdeles store Dygtighed og Sagskundskab og høie Grad af Retssindighed, som fandtes hos den store Majoritet af det Udvalg, som forrige Gang var nedsat til at behandle denne Sag, at jeg deri fandt en særdeles